

Ben formada y retreixera
 canta y balla á la vegada
 y sab dar carn á la fiera...
 Si com á tiple es lleugera
 com á dona no es pesada.

RR

Consumatum est

Ja está feta la truyta; los pastels ministerials están ben preparats. Las eleccions del diumenje passat han sigut continuació de l' eterna farsa. Los candidats adictes á una situació que 'ns deshonra y envileix surarán; s' entén, aquells que de més d'óssis de cinisme y desvergonyiment donan mostrats. Els Grañé y Nuri tenen completament assegurada l' elecció ¡Quin honor se posan á sobre los homes qu' han votat á aquestas personalitats!

Sembla mentida que puguin existir personas que, ja per haver rebut algún favor d' aquells que fan enrogir las galdas al que té vergonya, ja perque no tingan la més petita noció de lo qu' es conciencia, ni honra, ni dignitat, se venguin miserablement lo seu vot per prometensas que saben han de cumplirse malparant la vritat y vivint á costa del próxim.

A pesar d' haver dit algún periódich que las eleccions del diumenje han sigut de las mes animadas, jo m' atreveixo á afirmar que son molts y molts los ciutadans que no han anat á votar per la sencilla rahò de que 'ls uns no 's volen cuydar de res; volen que 'ls ho donguin tot fet y pastat, y 'ls altres perqué, desenganyats de las lluytas de partits que divideixen als homes sense tó ni solta, no volen servir de mingo pera que fassin carambola contra ells, los satélits del govern fusionista.

D' homes, al fi y al cap, no n' hi ha més que de dugas classes: bons y dolents.

Si en bon' hora republicans y catalanistas haguesin anat units y disposats á la lluyta—costés lo que costés—contra l' enemich comú, que son 'ls fusionistas, aquells haurían sortit victoriosos en tota la linea y no haurían tingut lloch certs espectacles que desdiuhen del bon nom d' uns y altres.

Pretendre sembrar la desunió entre 'ls catalans de bona fé, díguinse republicans ó catalanistas, es fer una mala tasca. Uns y altres, escoltant á oradors exaltats qu' han portat la perturbació als seus esperits, no han obrat ab la serenitat qu' es necessaria en aquets cassos; y enardits per falsas ideas de dignitat, enconats sense motiu, dominats per la passió han fet cosas que no havían de fer. Per mor de certs *Qui-nyones*, republicans y catalanistas están fent la pescatera. Recapacitin, pósintse sobre si, y compendrán qu' estan servint de joguina á uns quans homes ambiciosos que fan 'l joch del govern sens qu' ells se 'n apercibeixin.

Si un arranch de justa indignació habian de tenir uns y altres havía de ser pera extirpar l' eterna farsa dels partits turnants, pera procurar y exigir que las eleccions se fessin ab verdadera sinceritat, triomfés qui triomfés. Barallarse y violentar, no es con-
vence.

En' cantitat de vots y en calitat, los catalanistas y republicans han guanyat l' elecció, si no 'ls estafan. Ara.. serà lo que 'l Govern vulga—si 'l día del escrutini general no 's juga 'l tot pe 'l tot.—Per mostra basta un botó. Se té noticia de que 's vol fer sortir á tota costa al *Barberillo*, aprofitantse de las tupinadas del *Poble Sech*.

La dignitat y la vergonya pública están de pésam. Los taruguistas están d' enhorabona.

L' Ateneu de Sans, del qu' ell es su *dino Presidente*—sens qu' apenas sábiga escriure 'l seu nom ha acordat celebrar lo seu *trionf* jugant al burro de dugas pessetas.

P. MOYA.

Ahir y avuy

—¿Recordas Carolina quan jo y tu festejavam?
tu n' érats modisteta, jo n' era dependent;
¿Recordas cada vespre, quan del trevall plegavam
los juraments que 'ns féyam? Donchs tot lo que jura-
s' ho ha emportat el vent. -vam

Un dia vas deixarme; te vas llensar al vici;
de modista á senyora tu vas volguer passar;
més ¡ay! que prest vas caurer al fons del precipici;
y en lloch de benefici;
deshonra hi vas trobar.

Avuy, te passejaves; ta cara demostrava,
que tens molta miseria; m' has vist y t' has girat;
¡ay pobre Carolina! entre mi sol, pensava;
¡avans tots te volian! quan l' honra t' escudava...
avuy que l' has perduda ¡tothom t' ha despreciat!

J. VILÀ O.

Impossibles

Per un empaperadó: empaperar una paret ab pa-
pers ridículs.

Per un cómich: representar un paper de fumar.

Per un cordoné: fer cordons sanitaris.

Per una camisera: fer colls de persona.

Per un pintor: pintar la cigonya.

Per un herbolari: vendre arrels de boig.

Per un dentista: treure de la boca d' una persona
dents d' engravació.

Per un manyá: fer russinyols de bosch.

PLATON PEIG

Per un mariner: passar tres dias de «Mar y Cel».

Per un ricatxo: afillarse «La filla del mar».

Per un jutje: firmar «Lo full de paper» «A cal
notari».

Per un aixerit: gastar «La vivor del estornell».

Per un espartenyer: fer «Un embolich de cordas».

Per un fondista: donar «Perdiu per garsa».

Per un noy: anar á estudi ab «Lo mestre de mi-
nyons».

Per una presumida: casarse ab «Lo pubill» de
«Lo mestre Olaguer».

Per un *currido*: enganyar á «La filla del marxant».

Per una devota: portar una corona á «La creu de
la masia» y trobar «La creu trencada».

PERE PICÓ

La festa de Pasqüetas

(Diálech á cau d' orella)

—¿Qué me 'n diu senyora Mónica de lo bé qu' está l' altar ab tan de flors, llums y flayres?
 —Que millor, ne 's veurá may.
 —¿Veus los nens quina patxoca fan ab sos trajos?—Oy tal...
 —Repari; miri las nenas semblan ángels ¿no es vritat?
 —¡Verge santa! ¿qui com ellas á sos anys pogués tornar?
 —Guayti sas mares com gosan, la baba de gust els cau...
 —Es cert y el rector boy plora, de content ni sab qué 's fa
 —Segú que 'l bon home pensa ¡si 'ls hábits pogués penjar!
 —Cá! vol dir que 'l pare Pruna té *aldeyas* tan infernals?
 —De més verdas s' en maduran... obri l' ull que desfilant van els noys... are las noyas... ja setanta n' han passat més deu d' allí el presbiteri son vuytanta ¡compte clar!
 —Jo també. senyora Tecla ¿sab lo qui anava contant? que si aquí are 's donava lo sacrament ab vi y pa com sempre en altrás *centurias* se venia practicant, avuy el rector del poble rebría tal *cop de sach* que 's quedava sens vi á taula y sensa pá en lo calaix ja que dejúns y tan joves... ¡no ho preguntí quina fam!

S. BRUGUÉS.

A una desconeguda

A la senyoreta P. R. C.

Diuen que 'ls teus ulls los tens molt mes negres qu' una mora, ta mirada seductora y blanquíssimas las dents.

També han dit qu' ets moreneta; pro moreneta salada de las que ab una mirada fan perdrer á un la *xaveta*.

Bufonas las tevas mans son com las d' un serafi, y també hi sentit á di que portas uns bons devants.

Han afirmat molts també que no estimas á ningú. pro jo crech y estich segú que aixó no deurá pas sé.

Puig sent com ets tan hermosa, algun jove ben plantat ja se t' haurá declarat dihent que 't farà ditzosa.

Y com qu' ets, segons han dit, de la primera volada, d' ell deus está enamorada pensant ab lo bon partit.

Si tot aixó no es vritat, encar que jo no 't conech si volguessis, de tu en sech jo estaria enamorat.

Com que vaig ab molt bon fi, ta contestació esperant queda ab una ansia molt gran aquet

Esparraguerí.

No val á badar

Ja vaig errá la calada al llevar'm de matinada; lo catre se 'm va tombá y á fora sento la noya que cridava la baboya;

—¡Ramon, no val á badá!
 Me rento de mala gana, se 'm gira la palangana y tot, tot me vaig mullá y altre cop la noya reya continuant ab sa taleya dihent; —No val á badá!

L' esmorsá 'm posan á taula, jo sense dí una paraula 'm comenso á llescá 'l pa y veig la sanch que 'm brollava y com que tot ho embrutava sento; —¡No val á badá!

Per fugir me dono brasa y al surti al portal de casa un gerro plé que á la ma ne portava la criada se va rompre y .. ¡pastarada! crida: —¡No val á badá!

Tombo á un esmolet la mola, á una dona una cassola que la portava á la ma; los gossos tots me lladravan los brivalls tots m' empaytavan dihent: —¡No val á badá!

Tothom reya, ab mi 's ficava y tothom lo crit me dava fins que un amich vaig trobá y va dirme sense treva: —¿Que no veus que 't surt la seba? xicot, no val á badá!...

RAMONET del CAFÉ.

LO D' AQUET MON

Qu' es aixerit aquest jove! ¡qu' es trempat aquest xicot! la sab llarga, la sab llarga, com ell, si que n' hi han ben pochs! Aixis, admirats parlavan alguns vehíns del entorn senyalant á un cert subjecte que passava per 'lli á prop. Vaig quedar parat al veure tant cinisme en aquet món, ¡Qu' es aixerit! No hi ha dupte, fins poca vergonya y tot. Los sastres tenen que veurehi puig no 'ls paga poch ni molt, se fa fé 'l vestit, se 'l posa, deixa 'l vell de recó... y prou.

Lo sombreré, ja tremola tenint en compte aquet joch, lo sabaté idem de lienzo... de tant trempat... li fa pó. Ab las xicotas, resulta si fa ó no fa igual en tot, sempre deixa la mes vella... per la nova *qualsevol* resultant que porta á casa per criadas, lo talós, á *donzellas*, que la vida se guanyan sols fent favors. Segueix los vicis com sempre si arreplega algun quartot. La *academia* y las *pilotas* lo fan anar de corcoll,

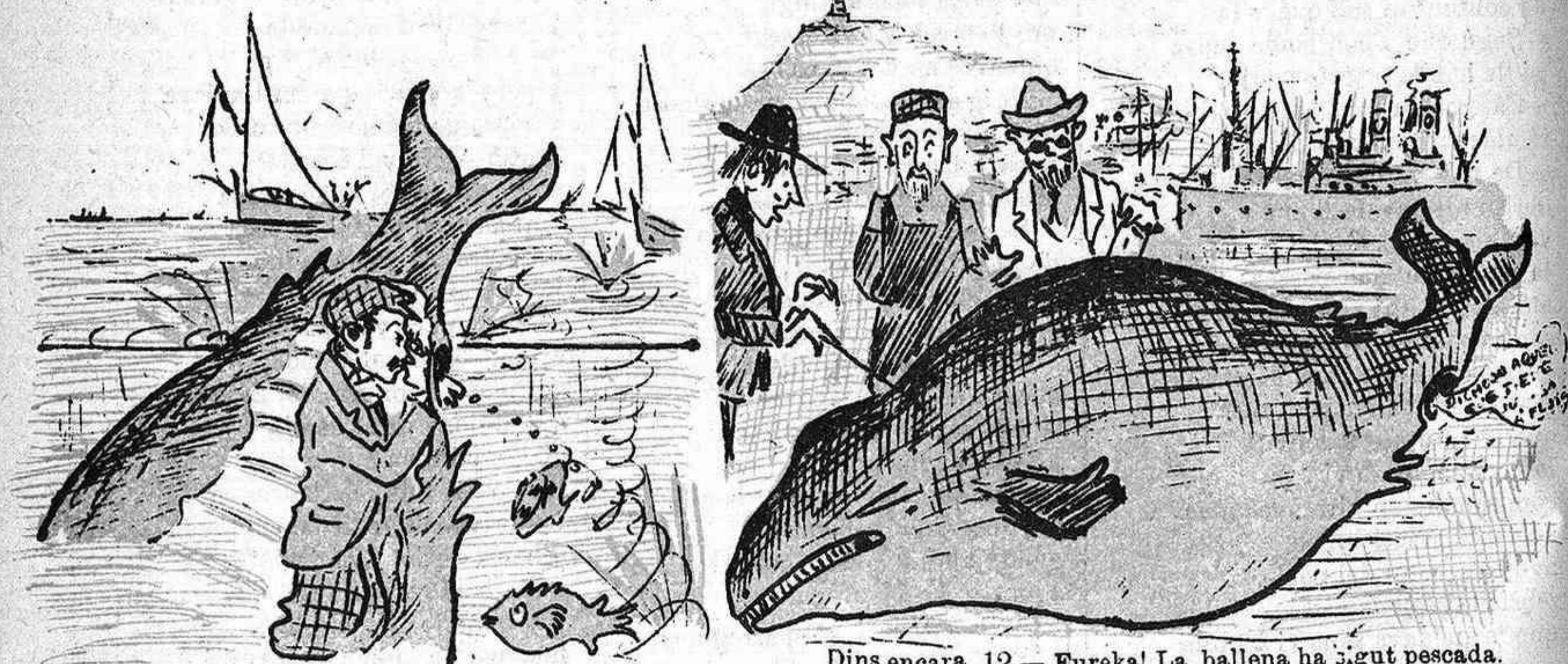
si s' empenya lo rel-lotje cap als toros á fé 'l cop y á las *quinientas* tocadas á casa vá lo xicot aburrit .. sense cap cuarto sols pensant per rompre 'l foch al primer que al carré trovi mes prompte que surt lo sol; mentres los vehíns fen coro, son exemple surt per tot, afeginthi ab gran cinisme: —Qu' es trempat aquest xicot, qu' es aixerit aquest jove... com ell si que n' hi han pochs!

E. MOLAS.

ROU DE REDOLINS

Dins la ballena, 6.—El boer y jo passém el temps fullejant LA TOMASA. Diu que 's vol fer suscriptor. L' infelis no veu que 'l cetáceo ja 'l va digerint.

Dins la ballena, 10.—Tinch el sentiment de llessar al mar els últims productes de la digestió del meu company de viatge. Ara 'm tocarà á mi. Sols me salvaria si pesquessim la ballena.

Dins encara 12 — Eureka! La ballena ha sigut pescada. ¿Ahont? ¿Quan? ¿Per qui? No ho sé... Mato 'l temps cantant *La Marina*.

Moll del Rebaix, 13.—*Costa ...s las de Levante—playas las de Montjuich!.. Bon dia senyores, ¡visca la llibertat! He corregut de gorra la Ceca, Meca y la Vall d' Andorra.*

(MORTUS...VIVUS.)

COSTA

LA TOMASA

AL QUARTO DE LA TIPLA

— Una Venus citerea ó cetrillera com vosté, en
tots els papers arrebatats; tots els papers li van bè,
La fiera al panyo. — Sobretot els de Banch.

A CAL PINTOR

Escena rigurosament històrica

.....

Ave maria?...

— ¡Qui hi hál (*Del fondo de la botiga*)

— ¿Qué seria aquí lo senyor pintor?

— ¿Qué vol dirli?

— Home per dirli lo que vull, es menester avans sapiguer si hi és.

— Si senyor; soch jo mateix.

— ¡Ah! de manera que 'l que pinta es vosté?

— Per servirlo, s' entén, si es cosa del ram...

— Malo; veig que no farém res; porque no vull cap ram.

— ¿Donchs, que potser 's creya que jo pintava regadoras.

— No senyor, no, dispensim, lo que un servidor voldria es que 'm pintés...

— ¿La cigonya?...

— Vaja, veig qu' està de broma.

— No senyor; li dich de serio.

— ¿De serio?

— Si senyor...

— Com que vostè deya que pintava rams... y la cigonya es una bestia...

— Com vosté á la quenta no m' ha entés. Jo li he dit del ram volguent dir del ofici; ¿comprén?

— Ah, vamos... Donchs si no 'l molesto.

— No senyó no, ara á n' aquesta hora no fa gayre nosa, assentis ¡espliquis! (*li allarga una cadira*).

— Donchs si senyor, passava jo casualment pel carrer del seu nom.

— ¿Del meu?

— No, de la bestiola. ¡Amar... gós!

— Ah vamos 's tracta d' un gos.

— Si senyor; un gos com una fiera.

— Y qué li ha fet el gos?...

— Miri (*alsantse la levita de part del darrera y ensenyant tres ó quatre estreps per ahont se li veu la pell*.) Que li sembla, ¿era una fiera?

— Deu volguer dir fiero...

— Fiera, home, fiera...

— Es que una cosa es fiero y l' altra es fiera...

— Be, vamos, es igual; anèm al grà. Jo voldria que dins un quadro ben petit 'm pintés l' escena seguent; Un gos que 'm mossega y jo ò siga el retrato d' una persona, que fujo corrents cap á una escala y el gos vè al meu darrera mossegantme. Quan arrivém á l' escala, li pego una garrotada, el gos se queda á dintre y jo surto corrents, agafo el pica-portas y deixo el gos tancat á dintre...

— Home; 'm sembla que tot aixó no podrá ser.

— ¿Per qué?

— Porque si tinch de pintar á vostè, bestia... y escala, quan lo mossega, quan entra á l' escala y quan te el gos tancat á dins...

— Es que d' escalas sols n' hi ha d' haber una.

— No sé si 'm comprén, vull dir que tot aixó en un quadro no pot pintarse.

— Si home, perquè no? pinta la cantonada d' un carrer, ab el gos dintre l' escala y luego jo ab el pica-portas á la má estirant pera que no surti.

— Home aixó ja es diferent. Ja veurá li faré un croquis.

— Apa donchs, comensi.

— Manos á la obra (*Lo pintor agafa els trastos y sobre d' un paper dibuixa la cantonada d' un carrer ab un senyor qu' estira l' anella d' una porta la qual figura tancada*). ¿Qué li sembla, es aixó?

— *Muy bien*, perfectament! pero... diguim y el gos ahont es?

— Home, el gos no 's pot veure, ¿no tè de figurar qu' es á dintre?

— Si senyor.

— Y donchs, tenint vosté la porta tancada el gos no 's pot pas veure.

— ¡Oh! pero aixis no fa l' efecte, jo no sé si el gos es dintre ó no hi és?

— Ja veurá, pintarém en los baixos de la porta un reixat y per alli podrá véures el gos...

— ¡Oh cá! No senyor, aixó en aquella escala no hi era.

— ¿Donchs com vol ferho?

— Ja veurá fassi aquest *coquis* de cap y de nou. Tingui, pintim una escala.

— ¿Tancada ú oberta?

— Sense porta, l' interior d' una escala.

— Ja está.

— Bueno; ara pinti un gos, que 's conegui qu' es rabiós...

— Está bé, ¿Es... aixó?

— Aixó mateix, bueno ara pintim á mi com estiro l' anella de la porta.

— ¿Tancada, eh?

— Si senyor.

— Donchs aixis no 's podrá veure 'l gos.

— No s' ha pas de veure, home; pinti lo que li dich.

— ¿Aixis?

— Aixó mateix... home, ¿veu? ara á lo menos sé que 'l gos es dintre.

— (Que animal; lo mateix que no ha volgut avans)

J. MONTABLIZ.

Trist desenllás

.....

Callada escolta una nina,
 á un galan que ab veu baixeta
 li diu—Ets Catarineta,
 per mi d' amor una mina!
 Y la hermosa ab interés
 al galán contesta així:
 —Donchs, miri, vosté, per' mi
 es... un món; qu' encar val més.
 Festejant passaren dias,
 ella d' ell explotant l' or,
 y ell cercant d' ella l' amor,
 amor símbol de falsias.
 Puig quan més tenia entés
 qu' ella d' ell per sempre fora
 la va sorprendre en mal' hora
 abrassada... ¡ab un *inglès*!

RAMPELLS.

Recullits

Un taberner més aixut de butxaca que 'l vi de sis del Ninot, tenia un aprenent feya molt temps que no li donava setmanada.

Un dia va fer una mica tart y 'l seu amo va desferse contra d' ell ab tot lo reguitzell d' adjectius propis del cas; de gandul, dropo, mandra, etc. no le 'n vá deixar.

L' aprenent veyent que apesar de demanarli perdó y de rebaixarshi del tot, no podia lograr que 's calmès lo seu principal de cap de las maneras, al últim per veure si 'l faria content, vá exclamar:

—Home, si avuy li dech 'l jornal, cóbrisse 'l de la setmanada.

Dos fulanos que 's feyan la competencia en la ganduleria, 's disputavan sobre qui tenia més mérit.

L' un, deya que per no fer res, ni feya cap badall per son, ni gana que tinguès.

L' altre, que may s' havia despullat per ficarse al llit.

Aquell, que ni may havia anat al llit per no moures d' assentat.

Y aquet, per fi que per no tenir la teyna de creixer s' havia quedat nano.

(Y 'l petit va guanyar al gran).

FRA FIL PORT.

AMATORIAS

Tan penosa es ma existencia,
per culpa d' aquella ingrata,
que al recordar sas vilesas,
renego de son llinatge.

Y ara quan veig á una dona,
'm limito á contemplarla,
com el Dante estrenyo 'ls punys
y dich com ell:—Guarda é passa.

Es veritat que ab tos desdenys sens mida
la vida 'm robas; mes content fineixo.
¿Qué 'm queda més per darte que la vida?

No envejo del mon tot l' or
que desitjo molt més lo teu amor.

De modo tal m' entorpia
del desengany !' amargura,
que si jo escriure volia,
tan sols ma ploma solia
trassar la frasse ¡perjura!

MARIANO AMAT y C.^a

A una qu' ara es promesa

Quan erats mes petiteta,
conversant vas dirme un día
qu' á tú molt t' agradaria
sé artista, y avuy Agneta
he vist que has pogut lográ
lo que llavors pretenías;
y ho has lograt ab pochs días,
¡quin modo de trevallá!

Per teatro has escullit
de casa teva 'l portal...
y sense pagar ni un ral
passo á prop de mitja nit,
contemplante á tú y á n' ell
trevallant sense descans;
ell ab los dits, tú ab las mans,
¡vaja que sou bon parell!

Jo que soch espectador
del trevall qu' executéu,
al acabarlo 'm deixéu
pensatiu, de mal-humor,
¿Sabs perquè? perquè voldria
sé actor d' aquet teatret...
¡y faria un paperet!
¡que ab gust 'l trevallaria!

R AMORÓS ESTEBANELL.

¿IDILI?

Surtint del poble
van cap al bosch
mitj abrassantse,
fentse petóns
Van ben alegres,
joves tots dos.
Ja es fosch y surten
solets, ben sols.

Paraulas tendras
parlan els cors,
baixet se donan
probas d' amor,
aixis caminan
á poch á poch
y temerosos
van cap al bosch.

¡Ab quina cara
tornan tots dos!
Ell ab lo rostre
radiant de triomf
ella al contrari
plena de pór
y avergonyida
pensa aquets mots:
¿Qué dirá 'l poble?
¿Qué dirán tots?

E J. COSTA CABALLÉ.

¡De segá!

Si facil fos torná á viure
y Diógenes tornés,
al veure aquest mon de monas,
si no 's tornava ximplet
diria:—¡Deu meu, matéume
ja 'n tinch prou ab lo que veig!
y si favor voleu ferme
¡no 'm ressuciteu may més!...

QUIMET DE LAS COPLAS

ESPATECH

—Escolti; ¿Perqué 'ls de Sans
(va preguntarmé la Rossa)
diu que 's mocan ab dos mans?—
y vaig contestá á la mossa
que molts dels seus habitants
tenen la trompa molt grossa.

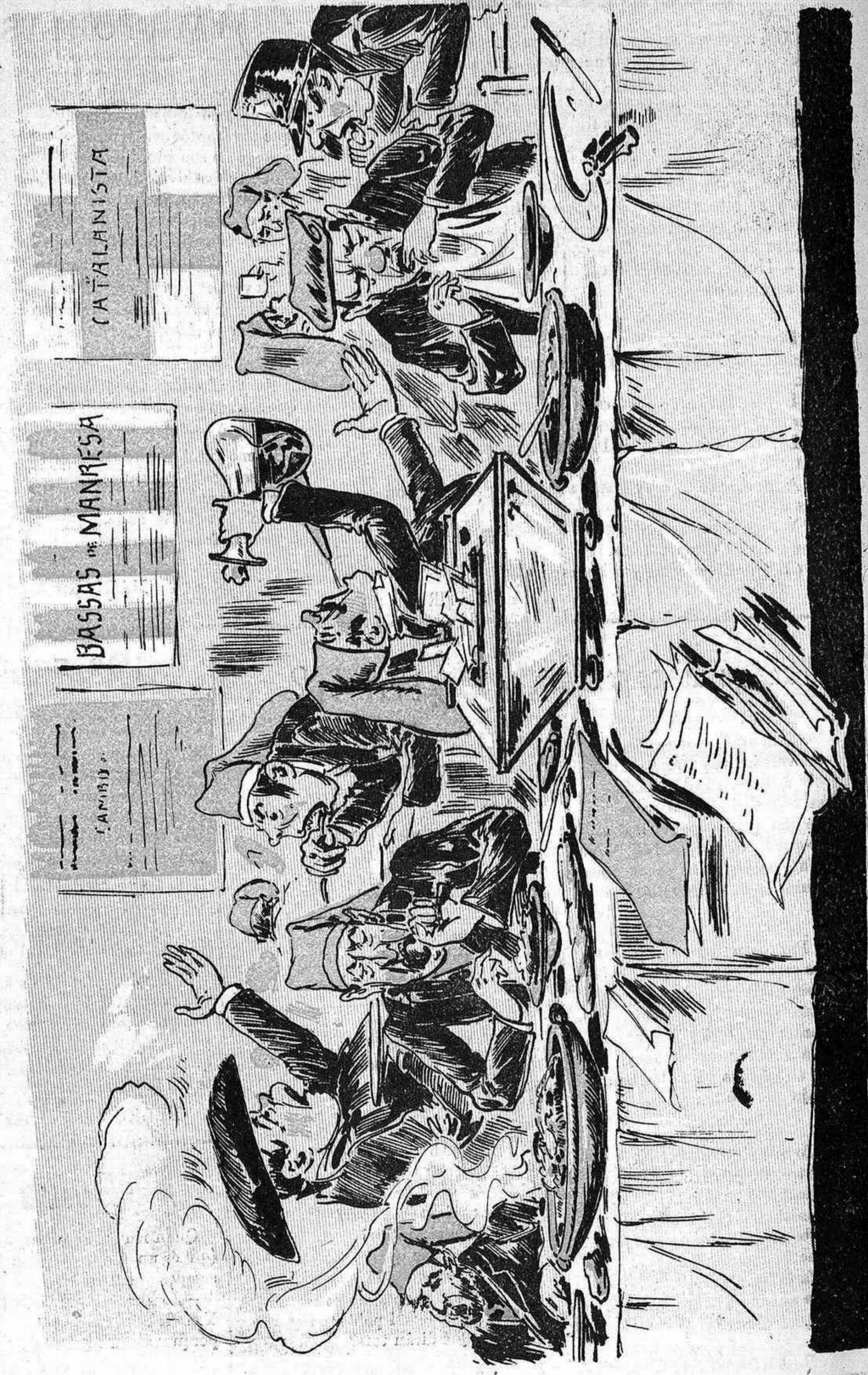
FELIONS DE VILAFRANCA.

Bolva

Quan riu en Pere Mitjans
(qu' es un que la sab molt llarga)
sempre que 'l trobo 'm sol dir:

—Jo fins rich per las butxacas.
Y no li falta rahó
perque las dú foradadas.

MIS-TELA.

Aspecte d' una mesa electoral catalanista, a l' hora del ápat

El caequillo ministerial ha trobat ab estupefacció que aquesta vegada ja no l' hi surten eis comptes.

—¡Ay Lopez! Ja nos podemos amanir!
 —Y eso, ¿porqué, Guiterrez?
 —Porque los concijales notis no van á dejar ni un solo *castellanot* en el Municipio!

PRINCIPAL

Profitosa campanya vé fent la companyia dramática del Sr. Sanchez de Leon, ja que posa las obras ab escrupulosa propietat y que sense ser montada ab emi-nencias las executa molt dicretament.

Bona proba de lo que manifestém es la notable obra *Los galeotes* que no ha merescut ni un pero, y si sols aplausos son acertat de sempenyo.

Igual podém dir de *Ferreol*, que tan individual com en conjunt recorda la ajustada interpretació que hi donava lo malograt Sr. Mario, quan lo representava. Aquell quart acte tant sumament amocional, ab justicia mereix l' aplauso hasta de las personas mes retragudas al entusiasme. No vacilém en afirmar que es de lo mes acertat que ha escrit en Sardou, y los artistas de la companyia Sanchez de Leon l' executan á maravella. No citém noms, perque tots hi están brillantissimament.

A perseverar en la variació en lo cartell y á ser executadas las obras ab tal primor, creyé m que será de bons resultats la campanya que farà lo Sr. Sanchez de Leon.

LICEO

Dissapte próxim tindrà lloch la inauguració de la temporada ab l' estreno en Espanya de la ópera de Wagner *Il crepusculo degli Dei* qu' es la última obra de la grandiosa trilogía de dit immortal mtre. compositor.

Dita ópera será posada baix la direcció del mestre alemany Franz Fischer que sigué un dels deixebles mes apreciats de Wagner y fins fá poch era director de orquesta de la Cort Real de Baviera, per lo que ab fonament se n' espera una perfecta execució y ab ella podrém apreciar del tot las bellas del apostol de la música del porvenir.

Il crepusculo degli Dei será presentat además ab escrupulosa propietat y ab decorat exprofés pintat per los escenógrafos Srs. Urgellés y Junyent.

Com que l' elenco que 'ns ha presentat lo Sr. Bernis pera la próxima temporada es de lo mes notable que ha trepitjat nostre gran teatro, no es d' estranyar lo important abono que ha lograt.

Ab verdadera ansia es esperada la nit del debut.

Sembla que la ópera que seguirá será *Lohengrin* pera debut de nostre paysá lo tenor Sr. Palet.

ROMEA

Dimars passat se van anunciar las últimas representacions del *Don Juan Tenorio* y *El nuevo Tenorio* quals obras han resultat verdaders filons pera la Empresa y en son desempenyo lo Sr. Borrás ha demostrat sa forsa de pulmons y las bonas qualitats que posseheix pera sortit brillantment en la execució del protagonista.

Pera demá ja s' anuncia la reanudació del teatro catalá y en ell se prepara l' estreno de una comedia en un acte de nostre amich Sr. Nogué y Roca, titulada *Un marit modelo ó lo pa de casa*.

Celebrarém de son bon éxit.

NOVETATS

Feta ja la série deguda dels dramas de Zorrilla y Bartrina y Arús, que com tots los anys ha reportat á la empresa verdaders beneficis, se donan ja representacions de conegudas y aplaudidas obras, entre ellas *Otelo* y *Un drama nuevo*, preparantse pera lo próxim diumenje, lo melodrama *Fualdés* mentres s' activan los ensajos del *El apostol blanco*, nou drama original de nostre company en la prempsa Sr. Pomés y qual estreno tindrà lloch en los primers dias de la setmana próxima.

CATALUNYA (Eldorado)

El género infimo més que passillo com l' anomenan sos autors es un saynete y en ell s' hi veu la fina sátira y observació del natural, qualitats características en los germans Quintero (pares de la criatura) pero una part del públich trobá dit género massa infim y al final lo rebé ab grans mostrars de desagrado, succehint lo que passa casi sempre en aquet teatro quan se tracta d' un estreno, que desseguida se presenta la controversia als reventadors.

Nosaltres, imparcials com sempre, debém manifestar que *El género infimo* es de lo més infim que han presentat sos autors y que si be no 's mereix l' éxit de *La buena sombra* tampoch se fa acreedor á cap *paleadura*.

Es una obra que ompla un xich lo cartell... y *pax vobis*.

La execució molt acertada, vejents'hi la experta má del Sr. Cerbón en la direcció.

GRAN-VIA

Dissapte próxim obra de nou sas portas aquet teatro ab nova Empresa y companyia completament reformada, habenthi entrat valiosos elements á fi de poder posar obras líricas dramáticas.

Com á inauguració prepara la *reprisse* á Barcelona de *Las carceleras* que, segons noticias fidedignas, hi ha molt empenyo en que sa execució resulti perfecta.

Celebrarém que la nova Empresa logri honra y profit, que no duptém lo logrará si sab donar la variació en lo cartell y preseindeix de las obras de la *democratica* «Associació de autors» de Madrit, que avans no podia suportar las imposicions de certas galerias teatrals y ara ella es encara mes absoluta y arbitraria ab las Empresas y actors.

TIVOLI

CIRCO EQUESTRE

Desde dijous passat, forman part de la companyia, las germans Carpi que ab dir que son los mateixos xispejants clowns de antes, queda fet son millor elogi.

Dificí lment lo Sr. Alegria, pot trobar artistas mes simpáticos y del agrado del públich, que dits germans Carpi, puig que reuneixen las condicions mes extraordinarias pera captarse las simpatias, ja que además de ser sumament voluntariosos en lo trevall, sas graciositats resultan de bon género sense arribar may á lo ridicul ni á lo grotesch.

Pera avuy hi ha anunciats nous debuts.

UN COMICH RETIRAT.

ELECCIONS

—Ahora digan: ¿porqué me han pegat? total he votado tres veces, yo que en otras elecciones lo habia fet en todos los colechis.

—Vaija, estigan bons! Diu el president qu' un altre ja ha votat per mi.

FABRICA DE BASTONES

Se han agotado todos los palos y bastones.

En aquestas eleccions son alguns que hi han tret la rifa.

—¡May més ens hi enganxan á la roda! ¡Que s' hi posin ells!

Regalos als lectors

— DE —

LA TOMASA

CONDICIONS

1.ª Pera l'adquisició del regalo dintre de Barcelona s'ha de presentar el *cupó* (no cal retallar-lo del periódich) en nostra Administració S. Ramón, 6, junt ab l'import corresponent.

2.ª Los lectors de fora farán la mateixa operació, presentant el número al corresponsal respectiu, qui inutilitzarà el *cupó* y per son conducte rebrán l'exemplar.

3.ª Els *cupó*s primas caducarán al cap de vuyt dias ó avans si s'agotés l'obra anunciada.

4.ª Els corresponsals de fora tindrán el desquiento de costúm, avisantnos cada setmana el número d'exemplars que desitjan se 'ls remeti ó tenen encarregats.

LA TOMASA

CUPÓ PRIMA N.º 10⁽¹⁾

Que dona dret á adquirir per

UN RAL

comedia satírica en un acte y en vers

Un diputat á Corts

original de J. RIERA BERTRAN

qual preu corrent es lo de

UNA PESSETA

(1) Caduca als vuyt dias ó avans si s'agotan 'ls exemplars.

Campanadas

A última hora lo veterano aragonés senyor Ardid, anticlerical furibundo y enemich declarat de tot aquell que crida ¡visca Catalunya! després qu' en la seva capital s'hi ha guanyat molts anys las garrofas exercint de *curandero*, ha sigut calurosament felicitat per lo Circul de capellans del carrer dels Tres Llits ahont totas las tardes acostumava anar'hi á jugar el tresillo.

Ho celebrem moltíssim.

✱

El principi d'autoritat es una gran cosa.

En los pórtichs del carrer de l'Industria qu'hi ha en el extrem del carrer de la Princesa, frente al Parch *propiedad de todos los ciudadanos*, s'hi llegeix un lletrero que diu textualment: «Por orden de la Autoridad se prohíbe ensuciarse en estos pórticos bajo la multa de 5 pesetas» Y efectivament, tothom s'hi embruta y fa allí lo que li dona la gana, particularment els soldats á entrada de fosch. Pero lo que 'm cridá l'atenció fou el veuréhi un municipal qu'hi feya ayguas menors lo dia avans de las eleccions.

Era l'unich que 'ns faltava veure; l'autoritat embrutantse ab ella mateixa.

✱

Aquell célebre director de la plassa—mercat de Sans, á qui després d'haverli instruit expedient lo destinaren á la de Hostafranchs y de allí lo tragueren á cop de patatas, ja torna á donarse en espectacle.

Dispensat de prestar servey en cap de las ditas plassas, y gracias —segons diuhen— á las influencias d'un diputat y exconcejal catalanista, cobra trenta cinch *naps* tots los mesos pera passejarse tant sols, y s'entretén en atissar discordias entre 'ls venedors y venedoras de la plassa de Sans, prometent á uns que quan torni á pendre posesió del seu cárrech (que será la setmana dels tres dijous) los hi donará 'ls puestos que pendrá á n' aquells altres dignes venedors que firmaren la denuncia contra ell.

A n' aquet senyor de la *Triste Figura* li aconsellém de tot cor que no s' emboliqui mes ab venedors ni venedoras.

Senyor Ochoa; lo qu' hauria de fer voste es ficarse dintre un armari perque ningú 'l vegi may més. Al fi y al cap val mes aixó que no pas que 'l tanquin de nou en un manicomi, per alló de que *nunca segundas partes fueron buenas*.

Jo no sé qui es més boig; voste ó qui 'l recomana.

✱

Las intemperancias de *La Veu* y l'agressiu llenguatge de 'n Lerroux y dels de la *Publi* están donant marge á disgustos entre republicans y catalanistas que es difícil pronosticar com acabarán. Lo senyor Lerroux sembla qu' hagi vingut expressament á Barcelona per sembrar la discordia entre 'ls catalans. Vomita insults contra tothom, *dimitex* governadors, tracta de donetas á aquells que no van á votar, excita als uns contra altres, y sembla talment que cada dia pera esmorsar se menji dugas ó tres criaturas crúas.

Si 'l senyor Lerroux pretén guanyarse aixis la popularitat, ¡viva Deu que no li envejo!

Ab son article *La purria* que tothom considera alusiu al doctor Robert, s'ha creat tal atmósfera contra ell y contra la *Publi*, que molt será qu' un y altre no hagin d'aixecar velas ó plegar el ram.

Qui sembra vents recull tempestats.

✱

«El Lliberal» de Barcelona que no sab lo que 's diu ni lo que 's pesca en qüestions locals deya lo diumenje á la nit que la candidatura del *Barberillo* la votavan tots los elements y qu' á Sans era la predilecta.

¿Quant li van donar á «El Lliberal» pera estampar en lletras de motllo aqueixa asseveració? Cada pas que dona aquet periodich es una ensopegada.

Enteris municiosament del personal que l'ha votat y 'm sabrá dir qui son desde 'n Badal, de la célebre quiebra, á l' hereu Batllori que han recomanat la seva candidatura.

Y á ells ¿qui 'ls recomana?

Solzament al pensar en lo suplici de tenir que soportar altre cop á un home com el *Barberillo* y la seva companyia de *Noys tendres*, *Cap de mort* y altres herbas, son molts los vehins d'aquell poble que pensan aixecar el domicili y anarse 'n á viure al Marroch.

Si surt elegit concejal aquet home, los senyors Saltor y Marial per dignitat haurian de dimitir el cárrech.

✱

Los metjes que componen lo cos facultatiu del Hospital de la Santa Creu, han publicat un remittit en alguns periódichs de la localitat fent constar la profunda pena que 'ls produhiren las grosserias é injusticias—segons ells— publicadas per en Lerroux en *La Publicitat* del dia nou.

Jo, que ni entro ni surto en aquet assumpto, no faig més qu' enaltir la conducta d' uns homes que defensan á un

amich y company d'imputacions qu'ells consideran que son calumnias miserables y que, com a personas de recta conciencia, conceptúan que s'han de despreciar fant'ho públich, donant la cara. ¡Bravo!

M'agrada que 'ls amichs que son amichs defensin tot lo qu'als seus ulls sigui honrat y digne, fent cas omis d'amenassas y desafios y pallissas. L'home honrat, deu haver de pregonar la vritat sense por, a tot hora y a tot arreu.

Ara lo que, al meu modo de veure, tindriam de fer tots los periodistas republicans de Barcelona, fora respondre de la sinceritat y honradés del senyor Lerroux.

Jo, com que no 'l coneix a fondo, no 'n responch.

Me sembla que com jo, se troban casi tots los periodistas. ¡Quin honor pera la familia!

✱

Nada menos qu'hem aver guat el perquè en Nuri, el famós ex inspector de Consumos há surtit ó surtirá elegit concejal.

La *Colla del arrós*, que sempre s'ha distingit en questió d'arrimarse al sol que més escalfa, ó siga al cacich de turno, aquesta vegada no tenint prou confiança ab ell y convenyuda per altre part de la preponderancia dels regionalistas, s'oferí a n'aquets pera votar la seva candidatura. Tant *valiosa* cooperació no podia despreciarse y fou acceptada. Pero vet' aquí que no sé com ni quan van desdirse'n y a última hora en Nuri, aprofitantse d'aquestas conjunturas, feu repartir candidaturas intercalant lo seu nom entremetj dels candidats regionalistas, los quals per sorpresa emitiren son vot a favor d'ell donantli la victoria.

D'aixó si que se 'n pot dir una verdadera rifada. Y tot per culpa dels *arrossayres*.

Senyors regionalistas: heu badat una mica massa.

Rostoll

—¡He vist al dimoni! ¡si, si!— cridava un pobre home espantat.

—¿Voléu dir?— li váren respondre.

—¡Si, si!... Semblava un ase ab banyas.

—Ah! devia ser la vostra sombra.

✱✱

Un jove deya a la seva xicota:

—¡Qu' estás grogal! ¿Ahont es aquell color tant vermell de la teva cara?

Un *germanet d'ella*: —El té dins d'un pot de munt del tocador.

✱✱

Dins d'una agencia de matrimonis:

—¿Diu vostè que aqueixa senyora té cent mil duros de capital?

—Si senyor ¡y, a més, es tísica d'últim grau.

—¿N' está ben segur?

—Home ¡sápiga que aquesta agencia es molt-honrada y garantim tots 'ls nostres articles!.

✱✱

Un pare al seu fillet:

—Noy; ¿vóls jugar que no sabs perquè varen treure del Paradís terrenal a Adan y Evá?

Oh! devia ser perquè no podian pagá 'l lloguer.

PEPEP DEL CARRIL.

TALONARIS

— PERA —

apuntacions del sorteig de Nadal

Magnificament litografiats é impresos a dugas tintas ab l'alegoria de la Fortuna

Los de 100 fullas, a 80 céntims

„ „ 50 „ a 50 „

Ventas al per Major y Menor

Litografia Barcelonesa

— DE —

Ramon Estany

6, Carrer de Sant Ramón, 6. - BARCELONA

Als senyors Corresponsals de LA TOMASA, llibreters, kioscos y demás punts de venta, se 'ls farà lo desquiento acostumat.

SECCIO TELEGRAFICA

(Servey particular adelantat — pe 'l *fil especial* de LA TOMASA—qu'encare ningú may no li ha trencat

XAUXA BORDA. — 10. A l' hora de las patacadas. Acabém d'exercir lo sagrat dret del sufragi, aquell dret que deu ser mirat ab respecte per tothom que vulgui ser verdaderament demócrata. Com arguments persuassius portém a la dreta una trañca, un fusell a la esquerra, un revolver al cinto y una teya a cada butxaca. Al que no voti per nosaltres l'enviém a sopar ab Sant Pere... Aixís 'ns ho predican en Lerruch y l'Ardid que dehuen saber'ho. Ab lo crit de «Visca la llibertat» deixarém sechs als que no pensin com nosaltres.

REPUBLI-CANS.

PLASSA DE CATALUNYA. 10. — A l' hora de «donde las dan, las toman». 'Ns han promès fernos un cap nou; nosaltres en farém dos. Som la gent de be y per xó hem llogat vuyt cents pinxos a trenta duros. Anirém a tots els terrenos ahont se 'ns vulgui portar inclús al fondo de las clavegueras. Desde avuy en la capsalera de «La Perdiu» hi posarém un reclám «*Se alquilan quincenarios y licenciados de Ceuta.*» Aixís en castellá ¡perqué fassi més *tropa*. ¿Qu' aixó no es serio ni digne, ni fa gent de bé? Enhorabona. Pero es que per ser regidors fins fariam moneda falsa.

CA-TALANISTAS.

LA CORT. — 10. A l' hora de las rifadas. Ab una ullera me 'ls miro.. S' abrahonan com gossos furiosos atiats per la gana. Quan s' hagin ben estomacat uns y altres, entraré jo. Posaré l'estat de guerra, suspendrè las garantias y... nombraré un ajuntament de real ordre. 'M costa caret, perque en Lerruch menja més qu'un mal grá, però es lo més segur. Tot lo qu'ells se destrossin m' engreixaré jo.

S' HO GASTA.

LA TOMASA

VIVA EL SUFR... EGIT

BOLE
ELECTORAL

Tiros, garrotadas, llenya, atropells á discreció per eix sistema s' ensenya qui es honrat y té rahó.